

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminec'a, F6i'a, candu concedu ajut6riale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri externe 16 fl. v. a. pe unu anu s6u 3 galbini mon. sunat6ria.

Brasiovu 14/2 Iuliu 1866.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Manifestu imperatescu. Catra pop6rele Mele!

Marea nenorocire, de care a datu armat'a Mea de nordu, cu t6te ca p'a opusu eroicesce, periouele, care cresc din ac6st'a pentru patria, strimtoririle resbelice, care se latiescu cu devastare preste iubitul Meu regatu Boemi'a si amenintia altoru tieri ale imperiului Meu, perderile cele durer6se si nereparabile pentru atatea mii de familii Me-au sguduitu pana in adenculu animei Mele, care bate cu atat'e caldura parint6sca pentru binele pop6reloru Mele.

Totusi increderea, ce-o am exprimat in manifestulu Meu din 17 Iuniu, increderea in neclatit'a v6stra credintia, devotamentu, resolutiunea la sacrificia, increderea in ouragiulu armatei Mele, care neci in nenorocire nu trebue se se p6rda, incredere in Dumnedieu si in bunulu si santulu Meu dreptu neci unu minutu nu Mi s'a clatinatu.

Eu Me-am intorsu catra imperatulu franciloru pentru mediolocirea unei armistari in Itali'a. Am aflatu nu numai o prevenire plina de promptetia, ci imp. Napoleonu din propriulu seu indemnu cu tendintia nobila de a impede6a ulteri6rele versari de sange s'a oferitu inea si de mediolocitoriu pentru o armistare cu Prusi'a si pentru punerea la cale de negociatiuni pentru pace.

Eu am primitu ac6sta imbiare. Eu sum aplecatu la o pace sub conditiuni onorifice, spre a pune stabila versarii de sange si devastariloru resbelului; totusi neci odata nu Me voi invoii la o inchiaiare de pace, prin care s'ar sgudui conditiunile fundamentale de pusetiune de putere ale imperiului Meu.

In casulu acesta sum resolutu la lupta pana la extreme si intru ac6st'a sum securu de consimtiulu pop6reloru Mele.

T6te trupele disponibile se voru concentr6, si prin recrutarea ordonata, prin numerosii voluntari, pe cari spiritulu patrioticu, ce invia de nou pretutindinea, ii chiama la arme, se intregescu lacunele (desierturile) armatei.

Austri'a a fostu greu cercata de nenorocire; inse ea nu e descuragiata, nu e smerita.

Pop6reloru Mele!

Aveti incredere in imperatulu vostru! Pop6rele austriace neci odata nu s'au aratatu cu anima ma' mare decat in nenorociri.

Si Eu vr6u a urm6 esemplulu strabuniloru Mei si cu credintia neclatita in Dumnedieu, cu resolutiune si constantia ve voi p6rmerge cu esemplu.

Datu in resiedinti'a si capital'a imperiala Vien'a in diece Iuliu una mie optu sute siesedieci si giese.

Franciscu Iosifu m. p.

MONARCHIA AUSTRIACA Transilvani'a.

Resbelulu si Napoleonu III.

„Va trebui 6re c6 spre a-i se andi ouventulu, Franci'a se puna man'a pre sabia?“ „Nu credu.“ — Sunt vorbele pe cari in cunoscintia poterei si a influintiei sale le a disu imperat6rele franciloru catra ministrulu seu. Dupace a vediatu, ca t6te nesuintiele sale, spre a uni odata puterile intr'unu congressu europ6nu au fostu indeiertu, elu si-a exprimat voint'a si politic'a in o scris6re, ce er6 a se ceti in camera.

Scimu, ca ac6sta s'a intemplat, soimu ce sange reu a produsu acea soris6re in multe locuri; cu deosebire in Rusi'a. „Napoleonu voiesce independintia Italiei, recastigandui Veneti'a, arondarea Prusiei spre a av6 mai mare putere in nordu, si pusetiunea de putere mare a Austriei in Germani'a nestramutata.“ Diurnalele germane, englese si rusesci, mai t6te se sculara a combate ac6sta politica 6r' cele austriace cu deosebire, si cum nu? — Aioi se trat6 de ultim'a lovitura, care se nemic6sca tractatele din 1815, cu totulu. Rusi'a cu ocaziunea de atunci s'a exprimat, ca pana candu Franci'a nu va intr6 in actiune ea inca va reman6 neutrala, la dincontra ea va fi silita a face pasii, cei va tien6 de cuviintia.

Acum'a inse, dupace, trebue se o spunem cu anima sfasiata de dorere, armat'a austriaca f6 sfarmata de catra inemiculu din nordu, totu aceea Austria, care nu vr6 se accepte congressulu pentru a se demite in tractare pentru Veneti'a, vine astadi si o cede imperatulu Napoleonu, primindu totuodata de bune ideele lui exprimate in scris6rea oatra Drouin de Lhuys.

Napoleonu pentru ac6sta ie6 asuprasi tractarea pentru armistare si pentru pace cu puterile beligerante. Eaca astadi totu Napoleonu este, care trage mai banu folosu din res-

belulu acesta, decat in insusi invingatoriulu, pre care lu face atentu a nu'ci exploat6 invingerea mai departe, decat cere interesulu Franciei a'lu las6. Aci situatiunea s'a intorsu.

Franci'a a intratu in actiune, de si invitata si c6 mediocit6re numai. Parisulu s'a iluminatu oa-ci in cederea Venetiei si tractarile diplomatice cu Napoleonu, acesti francesi deodata cei mai pacifici, au aflatu o garantia de pace. Ce va urma inse, de6a Rusi'a, care sta de ani la panda si tace, deodata s'ar sool6 implenidusi parol'a de on6re? Ce, de6a Prusi'a nu se va uni a face pace cerendu proa multa dela Austri'a, voindu mai multu decat cere interesulu Franciei? Ce, de6a Itali'a aflanduse umilita prin ignorarea ce i s'a facutu pre candu s'a predatu Veneti'a Franciei deadreptulu, si vendienduse legata de aliantia ce o a facutu cu Prusi'a, nu va voi pace? — 6re atunci totu acei francesi astadi atatu de pacinici nu potu deveni deodata cei mai turbati si resboiatici. Istori'a ne spune, ca d6. Ei bine! profeti'a „Globului“ englesu s'a impleuitu, resbelulu a eruptu, tractatele din 1815 au si suferitu si voru suferi modificatiuni atatu de mari, incatu chiaru autorii lor nu le vor' mai cun6soe. Rusi'a castigase mai multu dupa acele tractate, ea inse mai multu le si sustiene. — In momentulu candu ea va incerc6 a le scap6 de s6rtea ce le amenintia, avemu unu reu mai mare decat t6te relele — resbelu europ6nu! — 6re acesta departe e? Si 6re sosindu elu la ordine pe scena, care pop6ra voru esi cu viatia politica natiunala din elu? — Acele, care unite in puteri si in simtiri cu micu cu mare voru intra in templ'a on6rei prin sacrificiale virtutei militare si prin gibaci'a de a-si apera vetrele strabune ale statului, ale patriei sale. — Care va contribui mai multu la ordinea definitiva, ce va urma dupa finea unui asemene resbelu. — Celalalte voru av6 s6rtea Poloniei impartinduse c6 camasia lui Christosu. —

Din campulu resbelului nordicu.

Cortelulu generalu alu trupeloru n6stre a fostu in 10 Iuliu in Olm6tz si in retragerea lor pana acolo a avutu mai multe atacuri ariergard'a. Unu corespondinte alui „Debatte“ scrie ac6st'a, adaugundu, ca la Zwittau s'au atacatu cu 2 escadr6ne de cavaleria prusiana, cu 2 tunuri, si calatorii report6sa, ca in 10 se audi6 bubuitulu tunurilor de catra Prerau. Se crede, ca armat'a n6stra inea se afla la 200.000 armati cu unu pachetu de artileria infricosiata. Despre miscarile prusianiloru se vorbesce in Vien'a, dupa sciri private, ca au intratu chiaru in Br6nn.

In Prag'a a intratu principele Carl cu 20 mii feciori si a fostu primitu cu flamure albe. Dupa rep6rtele prusiane si dupa diurnalulu „K. Z.“ prinsii austriaci in batalia dela K6niggr6tz si in g6n'a suie la 28 6ra dupa alti 12 mii.

Din campulu resbelului in Itali'a.

Gen. comandante Cialdini a trecut riuulu Padu cu 150.000 in 8 Iuliu si au intratu in Veneti'a. 6r' de alta parte au ocupatu Padua. Armat'a austriaca se retrase in celelalte fortaretie. Din fortulu Veron'a faltaie standartulu francesiloru, a caroru flota se dice a fi in marea adriatica la Ancon'a. —

Pusc'a cu acu aprindietoriu (Zündcadelgewehr), cu care au castigatu prusienii superioritate in lupta de acum.

Desu numit'a pusca cu acu aprindietoriu a descoperit'o mechaniculu Dreyse din S6mmerda in Turiogi'a prusiana. Ac6st'a se tiene de spoi'a pusceloru, ce se incarca nemedilocitu lunga patu, ca-ci patron'a nu se v6resce pre gur'a tievei, ci pre la trunchiulu ei, care se desface prin apasarea unei o6rde, c6 la asia numitele puscii „lefauchoux“. Dupa implere se impreuna 6rasi tiav'a cu patulu prin apasarea unei corde de feru. Descarcarea se mediolocesc (in locu de

capsule) prin unu acu de otielu, care, apasanduse cocosiulu puscei, de odata se indesa in mas'a de pulvere ce se afla de desuptulu glontului, pre care si aprindinduo prin o frecare rapede casiuna esplodarea masei si aventarea glontului.

La acestu feliu de pusci nu se versa pulverea pre gur'a tievei neci se indesa glontulu, ceea ce adesea periclitesa manile ostasiloru, asemenea se delataresa si manipulatiunea cu varg'a de pusca si cu punerea capsulei. — O pusca de acestu feliu se póte descarcá de siepte ori in o minuta, prin urmare cu patru puscaturi mai multu decat o pusca comune. Cá secretu din partea prusiloru ne remane pregatirea masei aprindietorie. In catuva se scia, acésta ar constá din o amestecare de chloru-caliu si antimonu sulfuricu, seu de argintu viu pocnitoriu stropitu si consolidatu prin pucina apa de gumi si din adaugerea unoru picaturi de acrima sulfurica.

Compunerea acestei mase in o forma solida apta pentru intrebuintiare, n'a succesu pana acuma nimenui, decat numai mentionatului inventatoru.

Scaderea ce o au puscile acestea e, ca matc'a de patrónu se astupa fórtu usioru. Se dice si aceea, ca puscile aceste se infierbenta dupa 20—30 puscaturi si ca soldatii nedepriși se potu pusca cu dinsele din caus'a rapediunei. — Castigulu inse se vede a fi preponderantu, cu deosebire in locuri delóse, cum este si Boemi'a.

Se mai afla si alta specie de pusci de aceste cu acu aprindietoru cele asia numite (Lindner'sche Zündnadelgewehr), care bate in distantia si mai departe, e mai simpla, mai secura si mai usioru de mannatu, prevalendu si cu iutial'u. O pusca vechia se póte cu 4 fi preface in pusca lindneriana. Lindner se afla in Vien'a.

Intru aceea inse 'si voru trage ai nostri catu de curundu peliti'a de pe ochi si voru cerceta, inainte de a se arunca in focu, si prevalórea acestoru pusci séu altoru armarii, inventiunea macelarii umanitatii; — mai verosimil arsenalele vechi si nóue voru profita si de asemenea secrete. —

Cola Rienzi.

In tómn'a anului trecut, pre candu se facea in Transilvani'a pregatiri pentru diet'a din Clusiu, pre candu cestiunea fatalei uniuni se desbatea in diarie pentru si contra, éra intre romanii ardeleni stá in lupta dóua opiniuni, de a lua séu a nu lua parte la acea dieta, Redactiunea diariului „Korunk“ din Clusiu, care ce e dreptu, totudeauna condamnase pasivitatea oricarei partite, mustrandu atunci si pe partea intielegintiei romanesci ce éra inclinata pentru asié numit'a pasivitate, ii plesni totuodata in fa-cia rol'a, tóte portarile si sórtea lui Cola Rienzi. Aceia carii oitira in „Korunk“ acelu articulu, intrebara atunci si mai tardiu, ca ee vrea dn. redactoru Kóváci cu Cola Rienzi, éra unii voia se soia, ca cine a fostu acelu omu. Spunemu dreptu, ca noi inca amu simtitu pe atunci acea plesniture cu atatu mai vertosu, cu catu inca totu mai credeamu, ca si „Korunk“ mai sta totu in servitiulu boieriloru mari din Ardélu. Intr'aceea multimea materialului ce a-steptá publicarea, cum si calamitatile venite preste noi ne impedecara a întreba de atunci, ca ce vreu Clusianii cu Rienzi; éra dupace veduramu cum sunt tractati romanii in diet'a din Pest'a si de catra care partita, ne luamu voia a spune noi insine nu numai cine a fostu Rienzi, ci si ce cugeta aceia carii pe intielegintia romana o asemenea cu acelu demagogu neferioitu.

Cola Rienzi precum ii dicea poporulu, Nicolae Laurenzi alias Gabrinus numitu din familia, s'a nascutu in Rom'a pe la inceputulu vécului alu 14-tea din parinti saraoi, a invatiatu prea bine, érá mai alesu istori'a Romei vechi 'ia fostu studiulu de predilectiune, éra regeneratiunea ei dorintia de tóte dilele. Rienzi isi sustiunea viéti'a cá notariu si advocatu trecea totuodata la poporu de omu dreptu, éra cu gloriosulu poetu Petrarca stá in referintie fórtu prietenesci.

In acelea timpuri Itali'a intréga gemea si suspiná sub tirani'a boieriloru cá si sub ferósele crudini a le condottieriloru, adica capitaniiloru de bande armate italiennesci si nemtiesci, care

omora, despoia si prefacea cetati si sate in cenusia. Papii dela Rom'a se mutasera cu tóta curtea loru cea lucosuá la cetatea Avignon*), pe care impreuna cu comitatula intregu o cumparasera dela regin'a Ioan'a din Neapole cu optuieci mii fiorini de aur (galbini), unde au si petreculu dela 1308 pana 1377 siepte papi. Rom'a érá data cu totulu in prad'a anarchiei intretienute de boieri lacomi si tiranosi, cum si de poporulu lenesiu, iubitoru de certe si de usioru de mituitu. Istoricii acelu seculu asemenea desfreulu si viéti'a cea spurcata si destramata a locuitoriloru Romei cu a Babiloniei si a Constantinopolei grecesci.

Pela 1345 sparse in Rom'a o revolutiune in contra boieriloru, carii nu mai voia se scia nici de imperatulu, nici de pap'a, nici de lege, nici de omenime, nici de Ddiu. Cardinalulu Colonna, omu nascutu din o familia de cele mai potente, inse totu de unu calibru cu cei lalti boieri mari, prin urmare lipsitu si elu de popularitate inaintea multimii, isi puse ochii pe advocatulu plebeu Cola Rienzi, care se bucurá de o mare popularitate, ilu indemná prin Petrarca se mérga impreuna cu acesta la Avignon spre a roga pe pap'a Clemente VI. cá se se mute la Rom'a; Colonna intrigá totuodata cá pe Rienzi se'lu aléga insusi poporulu, cum si cá dupa aceea in calitate de deputatu alu Romei la pap'a fiindu mai bunu de gura de catu altii, se vorbésca elu in numele deputatiunii. Cola Rienzi mergendu la Avignon vorbi papii cu mare focu si entusiasmu; papa promise lui si amiculu seu Petrarca tóte catecerura ei; nu implini inse nimicu din tóte, érá in an. 1346 totu in urmarea unei intrige a cardinalulu Colonna tramise pe Cola Rienzi la Rom'a in calitate de secretariu alu aceluasi, adica in calitate asié, cá Colonna se scótiá tóte castanele cu manile lui Rienzi din spudia. Intru adevéru, ca acelu plebeu altumintrea omu de tréba, inse cam fantastu, cadiu frumosu in cursa, ca se ameti si elu cá si multi altii inainte si in urm'a lui de lustrulu palaturiloru, se apucá se mance la ceresie dintr'unu castronu cu domniú mari si ilu costá viéti'a. Cola Rienzi adica isi propuse a se folosi de ocaziunea data, incepú a tiené adunari numerose, intru care provocanduse la istori'a gloriósa a Romei vechi, invederá si mai bine cumplit'a ticalosia la care ajunsese aceeasi in tempurile diu urma. Boierii mai anteiu isi batea jocu de Cola Rienzi cá si de oricare comediantu, érá in primaver'a din 1347 esira care incatrau pe la mosiile loru. Atunci C. Rienzi conchiana in 20 Maiu pe totu poporulu Romei la Capitolu, ii tiene o cuventare lunga si ferbinte, pune se i se citésca o constitutiune compusa de densulu. Poporulu primescce totu, alege pe Cola Rienzi de tribunu adica primariu séu gubernatoru alu Romei sub proteptoratulu papii, éra pe boierii (visconti) cati mai petrecea in Rom'a ii scóse afara. Dupa acestea Cola Rienzi dupa marturisirea tuturor istoriciloru restaura ordinea si pacea, administra Rom'a fórtu bine, incatu tocma si cativa domnitori straini gratulara acelu omu nou (parvenu). Ce folosu inse, ca tocma acésta impregiurare ameti capulu lui C. Rienzi; elu incepú a despretiui pe ómeni, si in trufia sa isi facú o garda personala cá monarchii. Cu acésta portare tribunulu instraina pe acelu poporu spalberatu si dete boieriloru ocaziune de a face o contrarevolutiune. Boierii fusera deocamdata batuti bine, éra Rienzi se inganfá si mai multu in pusetiunea sa. Intr'aceea veni cardinalulu Bertrandu dela Neapole la Rom'a in calitate de plenipotente alu papii, se aruncá in partea boieriloru, afurisi pe Rienzi, opri tergulu de cereale in Rom'a boierii venira armati; Rienzi scapá cu fug'a 'si merse la imperatulu Carolu IV. in Prag'a spre a se scuti acolo; ci imperatulu ilu tramise cá pe unu criminalu la pap'a in Avignon. Clemente VI. muri, pentrucá altumintrea Rienzi nu scapá de robia pe viéti'a, din cauza ca Colonna care nu'si ajunsese scopulu prin Rienzi, ii asternuse aspru la pap'a. Inocentiu VI. vedindu, ca boierii din Rom'a decandu scapasera de Rienzi s'au indracitu si mai tare, ilu liberá pe acesta si in 1354 ilu tramise érá la Rom'a cá tribunu pe capulu boieriloru, ilu de-

*) Capital'a departamentulu Vauclus pe tiermii Rodanului (Rhône) cu 35 mii loc., pamentu fórtu roditoru, cu fabrice si manufacturi. Cetatea si comitatulu Avignon remasesera in posesiunea papiloru pana in an. 1791, candu apoi francii ocupara acelu ténutu pentru totudeauna.

numi totuodata de senatoru romanu. Parte mare a poporului schimbatoru cá argintuviulu, primi érași pe Cola Rienzi cu bucuria; acesta inse vai de elu dupa cate vedinse si patise pana atunci, totu nu invatiase minte, pre cum dicem noi romanii. Astadata adica Rienzi deveni unélt'a cardinalulu Aegidius Albornoz, unu spaniolu trufasiu, fostu mai nainte generalu, érá acum plenipotentu alu papii in Rom'a, inse érá si lipsitu de popularitate. Albornoz dete lui R. ostire in contra boieriloru, nu inse si bani. R. fú silitu a despoie pe poporu, pentrucá se póta plati pe soldati, éra pe Fra Morialis priorulu cavaleriloru, de altumintrea unu hotiu si tiranu cá unu tigru, ilu taié si ii confiscá tóta averea colosala; aruncá totuodata pe o multime de boieri in temnitia, inse nu'i taié, ci le dete érași drumulu. Atat'a mai trebuia: revolutiunea fú érași gat'a. Rienzi voi se fuga, fú inse prinsu si datu pe manile poporului. Elu isi mai cérca noroculu prin o cuventare infocata; eata inse ca unu sierbitoru alu lui Colonna se rapede la Rienzi, ilu intiapa de cateva ori cu pumnariulu; R. cade mortu, érá glótele ii sfasiie trupulu si ilu acatia in furci (8 Sept. 1354).

Acést'a fú sórtea nefericitulu demagogu Cola Rienzi sacrificatu cabaleloru boieresci, popularitatii mintiunóse, neconstante si fanta siei sale.

Acum rogamu pe On. Redactiune alu „Korunk“, cá se spuna pentruoe amerintiase intielegintiei romanesci tocma cu esemplulu lui Cola Rienzi. Noua ne place a crede, ca dens'a facú acésta din bunatate, adica cu scopu cá se ferésca pe romanii cu ceva sciintia de pericolulu de a deveni nesciutu unelte unoru boieri mari. Óre inse nu avea „Korunk“ esemple multu mai próspete si multu mai pe aprópe de catu este Rom'a? Ori ca n'am veditu asemenea casuri tocma si in an. 1848/9 atatu in Transilvani'a catu si in Ungari'a? — G. B.

Blasiu 7 Iuliu. Inchiaanduse anulu scol. ve trimitu Domnule Redactoru! nescari date statistice despre institutetele de invetiamentu, ce se afla aici.

Incepu cu facultatea teologica, 4 profesori, cursu de 4 ani. In anulu I au fostu 27, intru alu II-a 21, intru alu III-a 21, éra intru alu IV-a 5, preste totu 74 auditori de teologia, din cari vreo 15 esteri.

Trecu la gimnasiu. Aici au fostu imatriculati in cl. I: 77, cl. II 79, cl. III 68, cl. IV 41, cl. V 45, cl. VI 30, cl. VII 41, cl. VIII 38, sum'a 419; gr. cat. in tóte clasele 364; gr. orientali 52; rom. cat. 3; desertanti 50; neexaminati 6; examinati in sem. II 363

Din celi 35 de abiturienti 33 s'au supusu la esamenulu de maturitate. Catra acestia s'au adausu 2 absoluti in anii de mai inainte, unulu juristu, celu alaltu auditoriu de teologia. Deci maturisanti din estu anu au fostu 35, din cari unulu din caus'a morbului nu s'a prezentatu la esamenulu verbale. Din 34 examinati pentru a capeté testimoniulu de maturitate 4 insi fara dechiarati „deplinu maturi“, alti 4 esira cu lauda, 24 fura dechiarati de maturi, éra doi insi reieptati pre 6 lune.

Gimnasiulu are directoriu si 12 profesori, din cari unulu e spiritualu si catechetu in gim. inf., altulu profesoru de teologia si totuodata catechetu in gimnasiulu sup.

Norm'a c. r. are directoriu si 3 docenti. Cu dins'a e in legatura strinsa institutulu preparandiale in care propune unu prof. de teologia si doi dela norma. Acést'a inse numai pana la regularea acestui institutu.

Scolari au fostu in despartimentulu 1 a clasei I normali 33, intru alu 2-a 23 — intru a II cl. 52 era intru a III 51 preste totu 159.

In institutulu preparandiale se aflau la inchiaierea anului 67 preparandi.

Deci in tóte institutetele din Blasiu frecuentaru in estu anu la 730 de teneri. u —

UNGARIA. Pest'a 9 Iuliu. Actadi dupa amédia sosi Mai. S'a imperatés'a Austriei Elisabetha in Bud'a si fú primita in frunte de madam'a Szennyei. La capulu podului si pe strat'a Albrecht precum si pe strat'a catra Bud'a fú primita Mai. S'a cu strigate de „éljen“. Se crede, ca dupa 2—3 dile de petrecere aici érași se va reintórce la Vien'a — érá servitoriú curtiu voru remané la Bud'a.

„Pester Lloyd” publica: **O provocare catra popórele Mele ale regatului Ungari'a.**

Man'a providentiei Ne apasa tare. In lupt'a, in care Eu nu de buna voia, oi numai silitu de impregiurari amu intiatu S'a poticnitu ori ce precalculu omenescu numai increderea, care o pusei in eroic'a fortitudine a bravei Mele armate, nu. Cu atatu e mai durerosa acea mare perdere, care a incercatu sirele celoru bravi; si anim'a Mea cea parentesca simtiesce deodata cu tote familiile impartasite si amaritudinea dorerii pentru lovitur'a acést'a.

Spre a pune capetu la lupt'a acést'a ne-gala, spre a castigá tempu si ocaziune a repará lacunele facute prin campania si a concentra poterea resbelica in contra trupeloru dusmane celoru resturnátore in partea nordica a imperiului Meu, M'am invoitu cu mari sacrificia la negociatiunile pentru inchaiarea unei armistarii.

Si acum Me intorc eu plinu de in credere catra credintioasele popóre ale regatului Meu Ungari'a, la promptitudinea loru de a sacrificá dovedita de repetite ori in tempuri grele. La acést'a trebue se se intalnesca incordarile, tuturoru popóreloru imperiului Meu, pentrucá se se póta ascurá sub conditiuni ecuitabile inchaiarea pacii celei dorite. Am tare credintia, cumca bataiosii fii ai Ungariei, conduai de simtiulu ereditiei credintie voru grabi de voia libera suptu stégurile Mele spre ajutoriulu familieloru loru si spre apararea patriei loru, care nemediilocitu inca e amenintata prin evenimentele belice.

Adunative dara catu se póte mai numerosi spre apararea coplesitului imperiu. Fiti demni fii ai eroilor vostri strabuni, cari prin eroicele loru fapte impletira cununi nevastedite spre gloriificarea numelui ungrescu.

Vien'a 7 Iuliu 1866.

FRANCISCU IOSIFU *m. p.*

Voluntari in Ungari'a. „Debatte” anuncia, ca s'a datu voia Ungariei a implini contingentulu de recrutatia prin voluntari, si totu „Debatte” incredintiesca, cumca unu mare numeru dintre oficirii stabali din armat'a de Honved di 1848/9 a asternutu Mai. S'ale o petitione solidaria, prin care cá semnu de aderintia catra tronul si pentru caus'a imperiului, care e si caus'a Ungariei, se róga a le primi servitiale in armata. — Magistratulu din Pest'a inca cere a-si implini contingentulu cu voluntari.

Prefectii, tribunii, centurionii si decurionii nu voru remané indeeptu in tempuri atatu de periculose si amenintatorie, cá se nu ne induplece suprematia dusmaniloru, care au contactu totu la tempuri de stremtorare. Br. Eötvös in tr'unu art. despre resbelulu in Germani'a in „Politikai Hétilap” num. din urma isi repete parerea, ca numai pe bazea dualismului sub duplin'a recunoscere a autonomiei Ungariei e cu potantia resolvirea pacioita intre Ungari'a si monarchia. Arme dar' cu totii, ca dusmanulu ne incaleca. —

Protocolulu

siedintiei XI. a insotirei ablegatiloru dietali romani tienuta in Pest'a in 30. Maiu 1866 la 4 óre dupa amédia.

Presiedinte: Antoniu Mocioni. Notariu: Aureliu Maniu. Membri: Andreiu Mocioni, Aloisiu Vladu, Ioane Fauru, Sigismundu Popovicu, Alesandru Mocioni, Sigism. Borlea, Florianu Varga, Ger. Végső, Georglu Joanovicu, Demetriu Jonescu, Georg Ivaticovicu, Ioane Pop. Deseanu, Iosifu Hodosiu, Andreiu Medanu, Vicentiu Babesiu, Ales. Romanu si Georg. Mocioni.

54. Protocolulu siedintiei din 9. maiu a. c. cetindu-se: S'a autenticatu.

55. Presiedintele incunosctiédia insotirea, ca siedinti'a desfta pre 16. maiu a. c. din oróre ce a incursu in decisiunea respectiva, nepotenduse tiené, a aflatu de bine la dechiararea mai multor'a ca la serbatorile Rusaleloru voru absentá din Pest'a, a o convoca pre adi; totu odata face cunosutu, cumca comembrulu Georgiu Mocioni a impartitu membriloru cari in 16. maiu s'au fostu coadunatu, unu proiectu de lege litografatu compusu de Vicentiu Babesiu

Aloisiu Vladu provóca membrii comisiunei se deslucesca ace'a impregiurare, cum de esistu doue proiecte fara cá se se scie carele e acomisiunei séu báremu a majoritatii aceleia recercandui se descrie genes'a facerei proiecteloru.

La provocarea presiedintei membrulu comisiunali Babesiu face urmatóri'a desluçire.

Dupa cum este cunoscutu comisiunea a fostu esmisa de insotire, ca luandu actu de proiectulu din anulu 1861, carele s'a compusu de catra ablegatii dietali romani din acelu anu si s'a fostu substernutu de catra ablegatii Aloisiu Vladu si Sig. Popovicu comisiunei dietali esmisa in anulu 1861. spre facerea unui proiectu de lege pentru nationalitati, si consultanduse cu ablegatii serbi, se compuna unu proiectu de lege. — Proiectulu de lege din anulu 1861 cetinduse in comisiunea mista tienuta cu ablegatii serbi, s'a aflatu ca in 5 puncte principali nu corespunde recerintieloru nationale, anume:

1. in acél'a prevaledia dreptulu individualu si facultativu in locu de celu nationalu si obligativu,

2. arondarea dupa nationalitati se restringe numai la cercuri si nu la comitate.

3. usulu limbei e prea complicatu si multiplicatu, in locu de a fi simplu,

4. esistintia politica a natiunei si nationalitatii nu e din destulu espresa, prin urmare, coordinarea nationalitatiloru nu e esacte si precise detaiata, si

5. Natiunea séu nationalitatea n'au de felu unu tipu si ne fiindu ingrigite de o reprezentantia nationala se vedu a nu esiste.

In comisiunea mista punctulu cestu din urma s'a discutatu mai multu Miletics a propusu reprezentantia aléasa din cercuri nationale a numite, cam cá universitatea natiunei sase, dar contra acesteia s'a reflectatu ca aru fi o saritura pré mare, si pre langa tote ca unanimu s'a recunoscutu cumca trebue se mergemu ntu pasiu inainte de catu in anulu 1861, totusi propunerea lui Miletics s'a aflatu pentru acum de prea esagerata, si s'a delaturatu, din care cauza apoi chiaru si Miletics in proiectulu de lege, ce l'a compusu din insarcinarea insotirei ablegatiloru serbi, s'a lasatu de elu. Fiindu dara propunerea lui Miletics delaturata, Dobranszky a propusu o reprezentare analoga congresului natiunei serbe, prin alegere de dupa protopopiate, dar si acést'a cá neaprtica si cá un'a ce involva o prea mare influjntia a clerului, s'a delaturatu; asie s'a nascutu, apoi idea, ca reprezentantii dietali cu membrii casei de susu a unei natiuni séu nationalitati se compuna o corporatiune cu dreptulu de a petitioná, remonstra si de a reprezenta natiunea. Acést'a s'a primitu de catra intréga comisiunea sustienendusi membrii serbi acelu dreptu, de a — o comunicá cu sotii loru, — de atuncea nu s'au mai coadunatu nici o comisiune mista, dar se vede ca serbii sunt contielesi cu modalitatea acést'a de reprezentare fiindu ca obvine in proiectulu loru de Miletics compusu.

Dupa acesteia comisiunea insotirei nóstre adunanduse a insarcinatu pre comembrulu Hodosiu se compuna unu elaboratu care se servésca de obiectulu desbaterei, ce acést'a implinindu a comunicatu partea prima a proiectului cu membrii comisiunali — vedindu acum vorbitoriulu ca desi a fostu modrculu de reprezentare prin universitate in comisiunea mista cu unanimitate delaturatu, totusi Hodosiu l'a acceptatu, l'a lasatu se lucre mai de parte, dar' s'a prinsu si elu se compuna unu proiectu carele se contiena ideile in comisiunea mista de toti acceptate, stilulu e a lui dar' ideile a tuturoru, tactulu ce l'a condusu a fostu, ca se nu pretinda ace'a ce ne aru compete, oi acea numai ce dupa idea lui aru fi minimulu pretensiunei nóstre.

Unu punctu principialu alu acestui proiectu, care de s'aru primi de bas'a desbaterei l'aru completa inca, ar' fi esistintia nationalitatii caoi elu aia scie, cumca intru o tíera póte esiste numai o natiune ér' celelalte sunt nationalitati, individualitatea politica a tieiei e natiunea, ér' nationalitati politice sunt si potu fi mai multe; modalitatea acést'a si din acea cauza a primituo ca voesoe se fie catu se póte de moderatu intru formularea postulatelor nóstre.

Punctulu 15. din proiectulu seu cugeta ca e pré largu si lu va stilisa mai restrinsu, ér' in celelalte sustiene proiectulu ca lu afla pe oatu se póte moderatu si neprejudicatoriu impaciurei.

Acestu proiectu comunicandulu cu comembrulu comisiunali Sig. Popovicu, acést'a la primitu; dupa acést'a venindu si comembrulu Hodosiu si luandulu la cunosctintia a dechiaratu ca e contielesu si cu acést'a modalitate, dreptu ace'a va adange proiectulu seu inca o a treia parte despre dispuetiunile transitorie si in ace'a va

accepta o astfelu de reprezentare. Hodosiu intregindusi astu modu proiectulu seu, acél'a apoi s'a primitu de a se subscerne insotirei. — Caus'a ca proiectulu seu inca se afla substernutu si impartitu intre membri e, ca dinsulu s'a bolnavitu si cerendui-se operatulu l'a predatu si asié s'a substernutu de comembrulu Georgiu Mocioni.

(Va urmá.)

AUSTRIA INFER. Vien'a 9 Iuliu. (Armistarea.) Pentrucá se scimu decursulu incercarii de armistare si stadiulu ei de acum, trebue se incepemu dela genesa:

Indata dupa batali'a dela Königgrätz cá comendantu in poterea plenipotintiei sale Benedek fara a fi fostu provocatu de imperatulu trimise pe gen. Gablenz in cortelulu gen. prusianu pentru de a inchaiá o armistare simpla militara, cá o simpla incetare dela arme, si supremulu comandante primi fara de a defige terminu si fara conditiuni, inainte de ce s'a imbiatu Francoi'a cu mediolocirea armistarii de 6 septemani. Urmá acum, cá ambii suverani, in a caroru nume s'a facutu se de aprobare. Din partea Prusiei s'au pusu unele conditiuni, cari casu-nara multe consultari, ér' imperatulu se dechiará asia:

„Spre a mantui capital'a Mea de o invasiune dusmana si de spaimentariile ei mai aducu si siertf'a acést'a si primescu conditiunile.”

Prin urmare scriile despre armistare se reducu numai la acést'a incetare de arme pe tempu nedeterminatu. — Prusi'a inse pentru armistarea de 6 septemani pretinse, cá fortaretiele Theresienstadt, Josefstadt si Königgrätz se se oéda armatei prusiane sub decursulu armistarii si aliatii germani federativi se fia eschisi dela acést'a armistare. Acestea conditiuni au aducu cu sine dificultatea, de armistarea pana acum inca nu s'au inchaiatu definitivu pana in 10 Iuliu, oi negociatiunile prin mediolocirea lui Napoleonu totu mai decusera. —

Mai. S'ale nu ia placutu conventiunea in privint'a cederii celoru 3 fortaretie. Napoleonu inca dechiará, ca concessiunile pretinse de Prusi'a nu se potu primi pentru armistare, dupa care se póta urma pace, si se dice, ca cere desiertarea Boemiei si lepadarea de desdaunare pentru resbelu. Aici stá caus'a armistarii in 9 Iuliu. — Dela Berlinu inse peste Parisu se mai scrie, cumca c. Mensdorff se duce la Petersburg spre a mediocoi o cointelegere in privint'a tractarii de pace. —

Romani'a.

Bucuresci. In 26 Iuniu in public'a siedintia a adunarii nationale presiedintele ministeriului a dechiaratu natiunii, ca este insarcinatu de Maria S'a domnulu romaniloru, ca, prin deferintia catra tíera ce lau alesu, ce a pusu pe capulu seu corón'a lui Mircea si Stefanu, Maria S'a Carolu I este otaritu a botesa pe copii sei in religiunea domnitória a tíeiei, in religiunea ortodocsa resaritana. Maria S'a róga dar' pe domnii deputati a si inscrie acést'a obligatiune a sea in constitutiunea tíerei.

Declaratiunea acést'a a fostu primita de adunare cu mari aplause. S'a propusu a se numi o comisiune adhoc care se mérga a multiami domnitoriului deacést'a noua proba de respectulu, de deterintia s'a catra natiunea romana. D. Presiedinte alu adunarii a disu ca cea mai buna multiamire ce se póte, adresa Mariei S'ale este d'ai da catu mai curendu constitutiunea terminata.

Otarirea luata de Maria S'a nu va suprinde pe ni.nene. Ea este consecinte cu cele d'antiu cuvinte ce a disu Carolu I. calcandu pe pamentulu Romaniei. Voiu fi cu natiunea si me voiu radima totudeauna pe densa, a disu elu, si tote faptele séle o dovedescu.

Cu acést'a dechiaratiune a Domnitoriului fauta din propriulu seu indemnu s'a desarmatu intrigele inimiciloru si tote neltirile cele misieslesci, cari venira de catra Basarabia, se o dice-mu pre facia, de catra Rusi'a prin agenti, cari se straduiescu a respandi totu felulu de mentiuni reutatióse, cu care se póta face vre-o rescóla intre poporu, care se deschida apoi usia la invasiuni si nimicirea tieiei. Adunarea a urmatu apoi, dupa cum ne spune „Rom.” cu desbaterea constitutiunii.

Cestiunea electorala a datu locu la mai multe discusiuni. Cu tote acesteia s'a primitu opiniunea comisiunii adeca formarea a patru colegie electorale pentru camer'a deputatiloru,

si done pentru senatu, acele colegii se impartu in modulu urmatoriu: pentru camera: unu colegiu de proprietarii fondiaru cu 300 galbeni venitu, unulu de cei de 100 galbeni, unulu de orasiu compusu de cei ce platescu unu impozitu de 80 lei pe anu, si unu colegiu mistu de orasie si sate de toti contributorii ce aru intra in una din categoriile de mai susu; acestu din urma colegiu votésa cu votu indirectu, delegatii se intrunescu la resiedinti'a judetiului spre a alege unu deputatu. — Pentru senatu done colegie: unulu de proprietarii fondiaru de 300 galbeni venitu si unulu de orasianii cu acelasi venitu.

Séu ca noi aici la dosulu carpatiloru nu precepemu referad'a de susu a „Romanului“ séu déca o precepemu, apoi trebue se ne aratamu si noi parerea de instrainare de catra maioritaea adunarii natiunale, care a primitu de bas'a legii electorale unu alu 3-le colegiu de orasie compusu din cei ce platescu unu impozitu de 80 lei pe anu si apoi dela acestu censu se afla eschisi tieranii pamenteni, cari platescu ér' 80 lei pe anu impozitu de pre pamentulu loru. Pentru ce? Orasianii fia pamenteni, fia venetiei, lamura séu adunaturi, se fia investiti cu dreptu de alegatori directu pe longa censu de 80 lei si saténulu pamenténu, care nu va avé venitu de 100 galbeni, ci totusi va plati impozite 80 lei se remana fara de dreptu de alegatoriu directu in puterea dreptului egal. Au nu e mai periculosu veneticulu cetatianu impamentenitu, care pórtá tote ale sale cu sene si nu e legatu cu legatura nedespartibila de apararea vetrei sale, care nu o are? óre nu e mai periculosu decatu tieranulu, pe care amórea de proprietatea s'a de pamentu, desi mai pucintelu, lu lega de fericirea patriei, incatu la orice periculu isi da si viéti'a pentru apararea ei? In secululu egalitatii perfecte, in momentele, candu tocmá adunarea natiunala de astadi a latitu sfar'a in tíera, ca vré dreptatea, ecuitatea si egalitatea, — nu credemu, ca Domnitorulu, care trebue se fia dreptu se póta primi acésta jignire a principiului egalitatii, ci va inapoiá constitutiunea, pana candu se va face si alu 5-lea colegiu pentru satenii cei ce platescu asemenea 80 lei impozitu, pentruca si cea mai mica umbra de partialitate pentru vre-o plasa de poporu arnea o sementia de ura si discordia, care impedeá infflorirea patriei in marsiulu seu celu doritu. Credemu in fine, ca maioritaea adunarii va considerá mai cu seriozitate cele aieptate de noi aici. Potea se fia censulu ori mai mare ori mai micu numai prefavorile si partialitatea intre clasele de poporu se nu se mai sufere. Ca numai intre egali e amicitia durat'ia, dupa cum dice strabunulu nostru Cicerone.

„Trompet'a Carpatiloru“ ne referésa despre desbaterile urmate in adunare in privinti'a titulelor de nobletia, cu care ocaziune presiedintele consiliului de m. in fine in caus'a acést'a dice:

„Dloru, domnulu ministru alu cultelorú v'a declaratú si ve declarú si eu ca guvernulu nu intielege a reveni asupra titluriloru trecute si se unesce cu amendamentulu dlui Boerescu cá se póta cineva purtá ornamente si decoratiuni cu voi'a Domnului.

Se cere inchiderea discusiunii.

D. presiedinte. S'a mai primitu unu amendamentu de la d. Laurianu, in urmatórea coprindere:

„Art. 10 din proiectulu primitivu se se tiené intocmai.

„Aliniatulu se se modifice asia:

„Romanii au toti titlulu de principi (in Principatele romane); ei inse nu potú primi titluri de nobletie si demnitati straine, séu decoratiuni fara autorisatiunea Domnului.

Laurianu.“

D. presiedinte. D. Laurianu are cuventulu spre a-si desvoltá amendamentulu.

D. Laurianu. Domniloru, articululu acest'a de care este vorb'a, coprinde done parti: 1. desfiintierea privilegiiloru si monopoluriloru; 2. se intielege, ca desfiintiésa si titlurile, inse se teme cá se nu se introduca titlurile straine.

In privinti'a titluriloru nu sum de acordu cu articululu. Sunt ómeni, cari tienu la titluri si nu'i osendescu, mai cu séma ca, cu acést'a nu aducu paguba societatii.

Amu bagatu de séma ca multi romani in strainatate, cum trecu peste fruntarie, ieau tit-

lulu de principe. Amu in acést'a marturu ómeni fórte onorabili. Aceste persóne, dupa ce ne-amu despartitu, ducendu-ne fiacare in tíer'a s'a, vediendu, ca la multi romani le place se pórté titlulu de principe, m'au incunosciintiatu prin una scrisóre pe care potú se v'o aratu, ca a mai venitu cutare si cutare cu titlulu de principe, si diceau, ca póte de aceea se numesce acést'a tíera Principate.

Vediendu dara, ca sunt ateti'a concetatienu d'ai nostri carora le place se pórté titlulu de principe, amu socotitu, ca e mai bine se le damu totor'a dreptulu de a purtá acestu titlu, si lucrulu acest'a credu ca se póte face, fiindu ca unii din onorabili nostri condeputati ne-au aratatu dovedi istorice. Si are tóta dreptatea, ca sunt tiere egalitare in cari titlurile ecsista, asia buna-óra in Franci'a . . . si de ce se nu fia si la noi candu privilegiile nu mai ecsista! Ei place unuia se se numésoa comite, altuia baronu, nu sciu de ce se nu se numésoa? . . .

Una voce. Pentru ca nu au dreptulu.

D. Laurianu. Ei bine! tocmai pentru ca nu au dreptulu se-i soapamu si de acésta imputare: se se declare ca toti sunt principi (mare scomotu).

D. M. Kostaki cede fotoliulu presiedintiei dlui St. Goleacu.

D. v. presiedinte intréba déca sunt 5 membri cari sustienu amendamentulu? — Nu sunt; prin urmare se scóte din discusiune.

D. M. Kostaki. Sunt, domnule vice-presiedinte, étta si eu elu sustiu. Acum ceru cuventulu asupra amendamentulu (scomotu).

Voci. Sunt! sunt! se se discute!

D. Laurianu declara, ca retrage amendamentulu. (Scomotu in adunare, protestari.)

Voci. Nu se póte, elu sustienemu noi, se se discute.

D. v. presiedinte. Se suspende siedinti'a pentru a se consultá comitetulu delegatiloru a supra amendamentulu.

La redeschiderea siedintiei, d. reportoru declara ca comitetulu delegatiloru respinge acestu amendamentu cá unu ce glumetiú.

(Scomotu mare in adunare.)

Una voce. Se mérga la scóla se invetie lucruri glumetié pe scolari, éra nu aici.

Voci. La ordine.

D. v. presiedinte. Faceti linisce, dloru, séu redicu siedinti'a.

Una voce. Nu se insulta adunarea. (Scomotulu cresce.)

Una voce. Unu omu betranu si profesoru! (mai mare scomotu).

D. v. presiedinte. Dloru suspendu siedinti'a. Siedinti'a se suspende pe 10 minute.

La redeschiderea siedintiei d. vice presiedinte declara, ca acorda cuventulu dlui Laurianu pentru una explicatiune . . . (scomote, protestari, nu! nu!).

Dupa multe alte vorbe vorbesoe D. Laurianu. Dloru candu amu facutu amendamentulu acest'a nu amu avutu in vedere a atinge pe nimene din acésta adunare, si déca vre unu domnu dintr'acésta onor. adunare, s'aru simti, in contra intentiunii mele, ca print'acestu amendamentu asiú fi voitu se atingu pre vre unulu dintre onor. membri ai acestei adunari, ei ceru scusele mele.

Pr. D. Ghica considera propunerea D. Laurianu de insulta.

In fine Laurianu cere escusa la adunare si se finesce.

In fine s'a stersu art. de nobletia, titularia straina intre romani. Amendamentulu D. Laurianu facutu cu o maniera Valerica in simtiulu seu de Nestoru nationalistu democratú, inaltiatu preste desiertatiunile omenesce, a contribuitu multu la acésta. —

Mai nou.

Napoleonu a tramisu pe gen. Frossard, in cortelulu generalu alu Prusiei, cá sei anuntie mediuloirea armata a Franciei. Comis. francu gen. Leboéf se duce la Veneti'a. Franci'a pretinse peremtorice, cá Itali'a se nu atace teritoriulu venetianu, ca acesta e teritoriu francesu. Italianii mergu inainte. — Vien'a e dechiarata de cetate deschisa, si vienesii se temu, ca preste cateva zile prusienii vorú fi acolo. —

In Romani'a a juratu Domnulu joi pe constitutiune intre sgomote de entusiasmu.

Telegramulu „Gazetei.“

Vien'a 13 sositu in 14 Iuliu la 12 óre. Inca neoi o armistare. Prusianii au intratu in Brünn, regele Prusiei are cortelulu generalu in Zwittau Imperatés'a cu fii imperatesci s'au reintorsu la Pest'a. Ministeriulu de curte inca va merge.

Insciatiune de licitatiune.

In 24 Iuliu (5 Aug.) 1866 adica in Dumineca dupa Santulu Ilie se va tiené dupa esirea din beseric'a la 10 óre inainte de amédi in casa subscriisei reprezentantii aici in Brasiovu licitatiune de esarendare pe noue ani, adica dela 23 Aprile 1867 pana la 23 Aprile 1876 cal. vechiu a mosiei numite Cacalechi vechie Red'a Barbului, impreuna cu taiatulu padurii — mosi'a acésta, proprietate a besericii rom. gr. orientale cu chramulu St. Nicolau din preurbulu Brasiovlui in Transilvani'a, se afla in Romani'a, judetiulu Buzeuului. Fiinduca nu toti doritorii de a luá in arenda acésta mosi'a, se potú in facisiá in persóna la diu'a de licitatiune, de aceea se face cunoscutu cá paua la inceputulu artorisirii séu licitatiunii se primescu si oferte in scrisu, bine sigilate, subscribe de man'a propria a oferenteloi si adresate franco catra subscris'a reprezentantia aici in Brasiovu, in care se va insemná cu litere si cifre sum'a, cu care va se concurga la arendare si se desemne cu numele, pe ori cine aru voi de aici din Brasiovu, care se depuna in locul oferentulu vadiulu de 10% si cu care se se incheia contractulu. Ofertele sosite dupa inceputulu artorisirii nu se primescu.

Ofertele tramise se pastrésa nedesfacute pana la incheierea protocolulu licitatiunii verbale si atunci se deschidu in faci'a adunarii intregi, si déca nu va finici unu ofertu cu suma mai mare, decatu arata protocolulu licitatiunii verbale; atunci se va dá mosi'a in arenda aceluia, care au datu pretiulu celu mai bunu; ér' din contra aceluia, care prin ofertu va fi celu mai bunu cu pretiulu arendei.

Conditiiunile mai de aprópe despre esarendarea mosiei numite impreuna cu taiatulu padurii se potú vedé si ceti aici in Brasiovu la curatorii besericii susu numite; in Buzeu la DD. Eftimiu Tomaidu, Alese Comsia si Irimia Petricu; in Ploiesci la DD. George Radovicu, Teochar Zipa si la speceri'a dlui Carolu Schuller; in Bucuresci la DD. Martinovicu, I. Bombenu si V. Ba-boianu.

Brasiovu 21 Iunie (3 Iuliu) 1866.

Reprezentant'a a besericii St. Nicolau
din preurbulu Brasiovlui.

1—3

Escriere de concursu.

La gimnasiulu romanu greco-catolicu din Naseudu, ce sta pana acuma numai de 3 clase, cu 1866/7 se va deschide a 4-a clase gimnasiale, cu care gimnasiulu inferioré devine completu, si asia corulu profesoriloru gimnasiali vine de a se inmulti inca cu 2 profesori.

Pentru acést'a 2 statii de profesori gimnasiali prin acést'a se escrie concursu pana in 10 Augustu a. c. inclusive. Cererile sosite mai tardiu nu se vorú considera.

Salariulu unui profesore gimnasiale este 600 fl. v. a., apoi locuintia naturala acceptabile séu 60 fl. v. a. cá relutu de locuintia.

Doritorii de a primi ver unu atare postu de profesore, in cererile lorú indreptate catra comisiunea administratória de fondurile scolastice din districtulu Naseudulu pre lunga acudarea atestatulu de botezu vorú avea a documentá ca testimonie legali:

1. Cumca sciu perfectu limb'a romana, carea este limb'a invetiamentulu, ce se póte documentá si cu ver unu opu scientificu, datu publicitatiei prin suplicantele.

2. Cumca au absolvitu studiile gimnasiale si au pusu esamenele de maturitate cu succesu bunu.

3. Cumca au absolvatu cursulu filosoficu la ver una facultate filosofica si au depusu esamenele de profesore cu succesu bunu.

4. Cumca pana acuma au avutu o purtare buna morale.

Cei cari pre lunga limb'a romana cunoscu perfectu si limb'a maghiara si germana, apoi cari vorú fi sierbitu si la alte gimnasie publice cá profesori cu succesu doritu, precum si cagi vorú fi depusu censura de profesore se vorú preferi.

Totu una data se observa ca completanduse astfelu numerulu profesoriloru la gimnasiulu inferioré, celu ce se va allá mai desteru va fi insarcinatu cu directoratulu, cu care este impreunata una remuneratiune anuale de 100 fl. v. a. si unu pausialu scripturisticiu de 40 fl. v. a., óra altulu in cointielegere cu pré veneratulu ordinariatulu va fi desemnatu de profesore de re-legiune.

Din siedinti'a comisiunei administ. de fondurile scol. tienuta in Naseudu in 26 Iunie 1866. 1—3